Lietas Nr. 11089089616
Lietas arhīva Nr. K29-1429-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 19.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese B.Jakobsone,
piedaloties prokurorei L.Turkovskai,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas un

k o n s t a t ē j a :

/pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildības iestāšanos par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropās vielas.

/pers. A/, būdams 2015.gada 8.decembrī administratīvi sodīts par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu un vienlaikus brīdināts par kriminālatbildības iestāšanos, ja viņš gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas neatļauti iegādāsies vai glabās narkotiskās vai psihotropās vielas nelielā apmērā vai neatļauti lietos narkotiskās vai psihotropās vielas, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, līdz 2016.gada 27.aprīlim, neatļauti lietoja psihotropo vielu –amfetamīnu, pēc kā /pers. A/ 2016.gada 27.aprīlī plkst.22.35 pie nama Nr.25, Prūšu ielā, Rīgā, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un nožēloja izdarīto, solīja laboties un noziedzīgus nodarījumus neizdarīt.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgajā nodarījuma izdarīšanā, un arī tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par /pers. A/ celtās apsūdzības pamatotību un /pers. A/ vainu, kā arī ievērojot to, ka apsūdzētais tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda arī prokurore, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un atbilstoši Krimināllikuma 7.panta otrajai daļai tās klasificējamas kā tīšs kriminālpārkāpums, ar kura izdarīšanu tiek veicināta narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga aprite sabiedrībā, tādējādi apdraudot sabiedrības vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību.

Pārbaudot apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. A/ strādā par palīgstrādnieku, ir neprecējies, apgādībā esošu personu nav, 2015.gadā ir vairākkārtīgi saukts pie administratīvās atbildības (42.lp.), agrāk sodīts piecas reizes, pēdējo reizi ar Augstākās Tiesas 2006.gada 23.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta ceturtās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 12 gadiem, ar mantas konfiskāciju, ar policijas kontroli uz 2 gadiem, ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 4.novembra lēmumu atbrīvots no brīvības atņemšanas soda nosacīti 2 gadus 10 mēnešus un 11 dienas pirms termiņa (51.-52.lp.), uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība nebija dzēsta, deklarēts /adrese A/, faktiski dzīvo /adrese B/.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu uzskata par iespējamu atzīt vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Savukārt /pers. A/ atbildību saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu pastiprina tas, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts nedzēstas sodāmības laikā.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu ņem vērā katra izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, kā arī atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Lai arī tiesas sēdē noskaidrots, ka šobrīd apsūdzētais strādā algotu darbu un viņam ir pastāvīga dzīvesvieta, kas vērtējams pozitīvi, tas, ka apsūdzētais, ne vien nedzēstas sodāmības laikā, bet arī būdams nosacīti pirms termiņa atbrīvots, neizciešot pamatsodu un papildsodu, neatļauti lietojis psihotropo vielu, neskatoties uz brīdinājumu, tiesas ieskatā, liecina par to, ka /pers. A/ tomēr nav pietiekami izvērtējis savu darbību kaitīgo raksturu, un arī izciešot cietumā sodu, tomēr nebija labojies un stājies uz likumpaklausīga pilsoņa dzīves ceļa, jo nespēja pakļauties likuma prasībām, ignorēja gan likuma prasības, gan arī viņam kā nosacīti pirms termiņa atbrīvotai personai uzliktos pienākumus.

Līdz ar to, tiesa, piekrītot prokurorei, uzskata, ka /pers. A/ sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas sankcijas robežās.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ brīvības ierobežošana, samērojot šo apsūdzētā tiesību aizskārumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir attaisnojama, pie konkrētajiem apstākļiem pieļaujama un nepieciešama soda represīvo un preventīvo mērķu sasniegšanai, jo tiesas ieskatā, alternatīva soda piemērošana /pers. A/ konkrētajā gadījumā neatbilst soda mērķiem.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētā darbībās konstatējams gan atbildību mīkstinošs apstāklis, gan arī atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa uzskata, ka soda mērķu sasniegšanai būtu pietiekams 2 mēnešus ilgs brīvības atņemšanas sods.

Nosakot /pers. A/ galīgo sodu, tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/, izmantodams savas Kriminālprocesa likuma 21.panta noteiktās tiesības uz sadarbību ar tiesu un piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, veicinājis ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulēšanu.

Sakarā ar to, ka inkriminēto kriminālpārkāpumu /pers. A/ izdarījis pirms pilnīgas pamatsoda un papildsoda soda, viņam piespriesti ar Augstākās Tiesas 2006.gada 23.oktobra spriedumu, izciešanas, būdams atbrīvots 2 gadus 10 mēnešus 11 dienas nosacīti pirms termiņa, tiesa atzīst par

nepieciešamu galīgo sodu /pers. A/ noteikt pēc spriedumu kopības un saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu šajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienot pēc Augstākās Tiesas 2006.gada 23.oktobra sprieduma neizciesto sodu, ievērojot to Krimināllikuma 51.panta redakciju, kas bija spēkā minēto sodu noteikšanas brīdī un ir labvēlīgāka apsūdzētajam.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – pēc sprieduma spēkā atceļams, lai pārtrauktu turpmāku nepamatotu iejaukšanos apsūdzētā dzīvē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Krimināllikuma 253^2.panta pirmo daļu, kā arī uz Krimināllikuma 46., 47., 48., 51.pantu un Kriminālprocesa likuma 499., 511.-514.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, par ko viņš aizturēts 2016.gada 27.aprīlī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Augstākās Tiesas 2006.gada 23.oktobra sprieduma, un galīgo sodu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 11 (vienpadsmit) mēnešiem.

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Motivēts tiesas spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2016.gada 2.novembra.

Tiesnese B.Jakobsone